Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 358
Marți 1 octombrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Colectivizarea regiunii Constanța se apropie de sfîrșit

★ RAIONUL MEDGIDIA COMPLET COLECTIVIZAT
★ CHILIA VECHE, SINGURA COMUNĂ UNDE NU S-A SFIRȘIT COLECTIVIZAREA

(De la trimisul nostru) — Luna septembrie a acestui an va fi cu siguranță amintită deseori în anii ce vor urma. Din totalul celor 6 raioane ale regiunii Constanța colectivizate pînă acum, în 4 noul fel de a munci s-a desăvîrșit în luna septembrie. Ultimul dintre raioanele complet colectivizate este Medgidia. Colectivizarea lui s-a înfăptuit complet la 3 zile după cea a raionului Fetești.

Semnînd cererile de intrare în gospodării, ultimele familii de țărani întovărășiți din comunele Seimeni, Rasova, Cochirleni s-au alăturat și ele marii familii a colectiviștilor. Cele peste 11.900 de familii de romîni, tătari, turci și lipoveni lucrează în prezent laolaltă în 58 de gospodării colective.

Acum nu se mai vorbește că ultimul raion nu e colectivizat în întregime. Pe bună dreptate: într-o singură comună din raionul Tulcea — și anume Chilia Veche — mai sînt cîteva familii de întovărășiți. Restul raionului a terminat colectivizarea. Se apropie cu repeziciune ziua cînd întreaga țară va afla marea veste: „Colectivizarea regiunii Constanța s-a terminat".

TIMPUL NU AȘTEAPTĂ: FOLOSIȚI DIN PLIN FIECARE ZI!

VREDNICIE

Folosind din plin timpul favorabil lucrărilor agricole din campania de toamnă mecanizatorii din gospodăria de stat „Pavel Tcacenco", regiunea Galați, au început de curînd însămînțatul secarei, orzului și griului de toamnă.

Antrenați în întrecere socialistă pe brigăzi, în cîteva zile ei au însămînțat întreaga suprafață planificată cu secară, 80 ha cu grîu și 80 ha cu orz. La arături s-au evidențiat în mod deosebit tractoriștii Vasile Lăcătuș, Dumitru Paraschiv, Stoica Balaban și alții care și-au realizat zilnic norma de lucru în procent de 115-130 la sută, iar la semănat tractoriștii Mihai Bogdan și Aurel Olaru, care au depășit norma zilnică cu 20 la sută.

VALERIU HAMZA

FRUNTAȘI LA ÎNSĂMÎNȚĂRI

Pregătind terenul pentru însămînțarea culturilor păioase în această toamnă, mecanizatorii din brigada lui Ștefan Glazov, de la gospodăria de stat „Tudor Vladimirescu" din comuna Cornești, regiunea Craiova, au executat pînă zilele trecute arături pe 150 de hectare.

Pînă la 17 septembrie, tractoriștii Vasile Miloiin și Ion Vlad au însămînțat 50 ha cu orz și 20 ha cu grîu de toamnă. Gospodăria de stat „Tudor Vladimirescu" se situează pînă acum în fruntea unităților agricole de stat din regiune.

I. ZBIRCIOG



La G.A.S. Berea Barbu — regiunea Galați, se lucrează de zor la însămînțarea culturilor de toamnă. Tractoristul Ștefan Mocanu ajutat de muncitorii T. Gingan și Gh. Bleonj în timpul lucrului.

La două săptămîni după înființare

Însămînțează în comun

Se împlinesc astăzi două săptămîni de cînd în satul Petrișoru, regiunea Ploești, a luat ființă o întovărășire. Munca de formare a întovărășirii n-a fost lesnicioasă. Comitetul de inițiativă a spus oamenilor de la început:

— Vom lucra numai în comun, vom crea fond de bază. De la statut nu ne vom abate o iotă.

Cuvintele acestea n-au avut darul să atragă ușor pe țăranii muncitori. Se obișnuiseră cu întovărășirile din împrejurimi. În ele, fiecare țăran își muncea pămîntul la fel ca înainte de a fi întovărășit.

A fost grea munca de formare a întovărășirii. După aceea însă cît de ușor s-au desfășurat lucrurile. În adunarea generală de constituire toate cele 31 de familii intrate în întovărășire au votat propunerea de a executa în comun toate lucrările agricole.

A doua zi întovărășiții au început să strîngă grîul de sămînță și au format echipe de lucru. A treia zi, văzînd entuziasmul și hotărîrea proaspeților întovărășiți, alte 41 de familii au înaintat cereri, fără să-i mai dăscălească cineva.

Întovărășiții din Petrișoru însămînțează acum grîul. Însămînțează în comun respectînd cu strictețe sfaturile tehnicianului agricol din comună. Individualii trec pe lîngă tarlaua întovărășirii, privesc lucrul făcut și, mulțumiți se vede de calitatea lui, înaintează cereri de înscriere.

Munca în comun e nu numai mai rodnică... E și mai frumoasă.

M. HOBIȚAN

Pentru o recoltă bogată în anul viitor

Cînd au primit vestea că vor ieși la însămînțatul orzului și a secarei furajere, mecanizatorii Georgel Ciurea, Costică Serea și Constantin Frățilă de la gospodăria de stat Naziru s-au grăbit să pregătească semănătorile. Apoi, cu ele atașate la tractoare, au și pornit pe tarlale.

Între mecanizatori s-a pornit chiar din prima zi o entuziastă întrecere. Drept rezultat, la gospodăria de stat Naziru din raionul Brăila, numai într-o zi și jumătate de lucru, s-au însămînțat 100 de ha cu orz și 100 ha de secară pentru masă verde.

În aceste zile mecanizatorii gospodăriei de stat Naziru vor începe și însămînțatul griului de toamnă.

ION CENUȘA
corespondent

Au recoltat porumbul

Cele 27 hectare de porumb din perimetrul întovărășirii agricole „16 Februarie 1933" din comuna Avrești, raionul Turnu Severin, constituie pentru țăranii cu gospodării individuale un viu exemplu.

Arăturile executate cu tractoarele S.M.T.-ului Strehaia, precum și muncile făcute în condiții agrotehnice înaintate, au creat condiții ca porumbul să crească viguros, iar producția medie la hectar să ajungă la peste 2.000 kg. boabe.

Îndată ce porumbul s-a uscat, întovărășiții au și început recoltatul. În cîteva zile, întreaga suprafață de porumb de 27 ha. a fost complet recoltată.

Urmînd exemplul întovărășiților și țăranii cu gospodării individuale au început recoltatul porumbului. Matei Barbu, Ioan Scintee și Nicolae Argintaru au fost printre primii țărani muncitori cu gospodărie individuală care au terminat recoltatul porumbului.

GH. BORONTEA
corespondent

În regiunea Cluj ritmul însămînțărilor trebuie grăbit

Și în regiunea Cluj a sosit vremea potrivită însămînțării culturilor de toamnă. Gospodăriile agricole de stat și unele gospodării colective din această parte a țării, care au arat din timp mari suprafețe de teren și au condiționat și tratat întreaga cantitate de semințe necesară, au izbutit să înceapă fără întîrziere însămînțările.

Privit însă pe întreaga regiune, felul în care se desfășoară în prezent însămînțările de toamnă nu este de loc mulțumitor. Mai întîi trebuie amintit faptul că arăturile pentru însămînțările de toamnă se execută cu mare încetineală. Din cele 204.609 hectare (în afară de suprafața gospodăriilor agricole de stat) fuseseră arate pînă acum cîteva zile abia 70.386 de hectare. În 5 zile bune de lucru volumul lucrărilor n-a sporit decît cu 10.533 de hectare. Nesatisfăcător s-au executat arăturile în gospodăriile agricole colective unde în același interval procentul arăturilor a crescut de la 39,1 la sută la numai 45,1 la sută.

Slabă atenție se acordă în regiunea Cluj și asigurării unei semințe de calitate. Condiționatul semințelor, bunăoară, fusese făcut pînă zilele trecute într-o proporție de numai 28 la sută, fapt care prezintă primejdia supraaglomerării centrelor de condiționat în preajma semănatului. Sînt unele gospodării colective — ca de exemplu cele din comunele Urca și Rimetea (raionul Turda) — care n-au trimis nici măcar probe de semințe la laboratorul de controlul semințelor. Pe de altă parte trebuie spus că deși fondul de schimb pentru semințele de cereale este asigurat, repartiția pe baze s-a făcut cu oarecare întîrziere.

Greutăți provoacă bunei desfășurări a însămînțărilor și încetineala cu care se culege porumbul. Astfel, la data de 26 septembrie recoltatul acestei culturi fusese făcut abia pe 11,6 la sută din suprafață. În multe locuri unde grîul se pune de obicei după porumb, nu s-au luat măsuri ca plantele să se recolteze cu coceni cu tot pentru a se grăbi eliberarea terenului. Nu s-a terminat pretutindeni nici treieratul cerealelor. În raionul Aiud, de exemplu, a rămas încă netreierată recolta de pe 16,5 la sută din suprafața cultivată cu cereale păioase.

Nici conducerile S.M.T.-urilor din regiune nu fac totul pentru a asigura buna desfășurare a muncilor agricole de toamnă. Ca dovadă este faptul că ele n-au reușit să acopere pînă acum prin contractări decît 80 la sută din planul pe care-l au de realizat în această toamnă.

După părerea specialiștilor, în regiunea Cluj, se prevede anul acesta o iarnă mai timpurie ca de obicei. De aceea, este necesar ca organele agricole de la regiune, raioane și comune să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor semnalate, astfel încît ritmul însămînțărilor să fie peste tot grăbit.

D. FELECAN
corespondent

ANCHETA NOASTRĂ

In raionul Pucioasa se poate mări producția de lapte, carne și lînă

Datorită muncii rodnice depuse an de an, organele de partid și de stat din raionul Pucioasa au obținut rezultate frumoase în direcția transformării socialiste a agriculturii.

Astfel, dacă în anul 1955 nu era aici decît o singură întovărășire agrozootehnică, astăzi există în raionul Pucioasa 9 astfel de întovărășiri, în care au intrat 931 de familii.

Analizînd felul cum se dezvoltă în prezent aceste întovărășiri și ținînd seama de posibilitățile existente se constată că rezultatele obținute în direcția sporirii numărului și productivității animalelor nu sînt mulțumitoare.

PRODUCTIVITATEA PĂȘUNILOR POATE FI MULT SPORITĂ

Este știut că factorul principal de care depinde dezvoltarea creșterii animalelor este asigurarea unei baze furajere îndestulătoare pe tot timpul anului. În această privință, trebuie arătat că în raionul nostru sînt condiții foarte favorabile pentru asigurarea unei baze furajere. În afară de cele peste 8.500 ha pășuni alpine aflate pe raza comunelor Moroeni și Runcu, furajarea animalelor se face pe 2.933 ha păduri pășunabile și pe 4.885 ha izlazuri comunale. Deși producția de iarbă (masă verde) la ha a izlazurilor comunale și a golurilor alpine este mică în prezent (aceasta variind de la 2.500—3.000 kg la ha pe izlazurile comunale și între 4—5.000 kg masă verde la ha în golurile alpine), ea poate totuși satisface în mare măsură furajarea animalelor existente în raionul nostru. Ca dovadă este faptul că suprafețe însemnate de goluri alpine sînt atribuite și altor beneficiari (stîni cooperatiste și întovărășiri zootehnice din alte regiuni).

În legătură cu producția medie de iarbă ce se obține în mod obișnuit pe suprafețele pășunabile trebuie amintit că ea ar putea fi simțitor sporită prin aplicarea tîrlitului rațional și al îngrășămintelor chimice, prin grăparea și curățirea acestora de mărăcini, arborete etc. Așa au procedat bunăoară membrii întovărășirii agricole zootehnice din comuna Pietroșița, precum și țăranii muncitori din comunele Măgura și Moțăeni care au izbutit astfel să mărească productivitatea pășunilor și izlazurilor cu aproape sută la sută.

Făcînd un calcul sumar privitor la avantajele economice pe care le pot avea unitățile agricole cooperatiste din raionul nostru prin folosirea rațională a tuturor rezervelor de fu-

(Continuare în pag. a 4-a)

Pe teme ACTUALE

CE FEL de productivitate?

Mecanizarea lucrărilor agricole prezintă importanță atît din punct de vedere agrotehnic (lucrări de calitate bună și în termenii optimi), cît și din punct de vedere economic. Într-adevăr, prețul de cost scade într-o proporție însemnată cînd procesele de producție din agricultură se execută mecanizat.

Este știut că pentru ca mecanizarea lucrărilor agricole să constituie un factor determinant al rentabilității în agricultură, este neapărat necesar ca utilajul agricol să fie exploatat cu un cît mai mare randament.

În legătură cu această problemă e necesar să arătăm că în stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Suceava există un număr de 131 tractoare I.A.R. care anul trecut au realizat global abia 43 la sută din sarcinile planificate, iar în primul semestru al acestui an numai 6 la sută. Pe de altă parte, analiza cheltuielilor efectuate pentru reparații la aceste tractoare arată că anul trecut cheltuielile prevăzute în plan la acest capitol au fost depășite cu 42 la sută iar în prima parte a acestui an costul mediu al reparațiilor pentru un hantru a întrecut cu mult costul planificat.

Organele sucursalei Băncii agricole Suceava, sezisînd exploatarea nerentabilă a tractoarelor I.A.R. la S.M.T.-urile din regiune, au cercetat această problemă, ajungînd la constatarea că principala cauză a acestei situații consta în faptul că acest fel de tractoare nu sînt potrivite pentru a lucra pe terenuri accidentate, ca în regiunea Suceava.

Ce se impune așadar? Sau tractoarele respective să fie transferate în unitățile cu terenuri de șes și ușoare, sau Direcția generală S.M.T. să aprobe ca aceste tractoare să fie folosite ca rutiere.

Socotim că această problemă trebuie rezolvată cît mai grabnic, contribuindu-se astfel la creșterea productivității unui însemnat număr de mașini în agricultura țării noastre.

GHEDEON CRISTEA
și S. PLEȘOIANU

Muncile agricole de toamnă sînt întîrziate

În întreaga țară a început bătălia campaniei agricole de toamnă. Iată, mai jos cîteva aspecte din felul cum se desfășoară muncile agricole de toamnă în raionul Costești, regiunea Pitești.

Cîteva constatări plăcute...

Gospodăria agricolă de stat din comuna Stolnici (director C. Băltărețu, ing. șef. N. Borza), a reușit, printr-o bună organizare a muncii, să repare din timp întreg utilajul agricol, să condiționeze și să trateze toată cantitatea de sămînță necesară însămînțărilor, să aibă terenurile eliberate de culturi și să înceapă din vreme însămînțările. Pentru ca anul acesta însămînțările să se execute într-un timp mai scurt, mecanizatorii din gospodărie au adaptat semănătorile I.A.R. — 511 la condițiile de sol de aici, înlocuindu-le discurile cu patine și tuburile de fier cu tuburi de pînză fiartă în ulei. Cu astfel de semănători muncitorii din gospodăria de stat Stolnici însămînțează acum cîte 15 ha zilnic, în timp ce anul trecut realizau numai 7—8 ha din cauza deselor defecțiuni.

Însămînțările de toamnă au început și în gospodăriile agricole de stat Vulpești și Izvorul, precum și la gospodăria colectivă din comuna Recea.

...și multe lucruri rele

Din păcate asemenea exemple bune se întîlnesc rar în cuprinsul raionului Costești.

Se știe că pentru a asigura un bun pat germinativ semințelor, este necesar ca arăturile de însămînțare să se execute cu cel puțin 2—3 săptămîni înainte de semănat. Se pare însă că în raionul Costești, în bună parte, nu se cunoaște această importantă regulă agrotehnică. Astfel, cu toate că perioada optimă de însămînțare a culturilor de toamnă a început, pînă mai zilele trecute fuseseră executate arături numai pe 18 la sută din suprafața ce trebuie însămînțată în toamnă.

— În raionul nostru, porumbul, după care majoritatea cultivatorilor pun grîul, nu s-a copt încă. Din această cauză și aratul întîrzie. Așa caută să justifice organele agricole rămînerea în urmă cu această lucrare. Adevărul este că în cele mai multe locuri a început recoltatul porumbului, dar cultivatorii nu sînt îndrumați să elibereze terenurile pentru a începe grabnic arăturile.

Pe de altă parte, nu se dă atenția cuvenită nici asigurării unei semințe de bună calitate. Astfel, unitățile cooperatiste și țăranii muncitori individuali de aici au condiționat doar circa 706 tone de grîu, orz și secară din necesarul de 8.770 tone. Schimbul de semințe se desfășoară de asemenea cu foarte mare încetineală. Iată un singur caz: colectiviștii din Stolnici, care au o însemnată cantitate de sămînță de grîu necorespunzătoare, nu schimbaseră pînă pe data de 24 septembrie nici un bob deși baza de recepție se află chiar în comuna lor.

Toate aceste lipsuri fac ca în raionul Costești însămînțările să se desfășoare într-un ritm foarte încet. Așa, bunăoară, pînă acum cîteva zile nu se însămînțase decît circa 1 la sută din suprafața planificată. Chiar și acolo unde a început să se însămînțeze, calitatea lucrării lasă mult de dorit. În unele sate și comune din raion întîlnești numeroși țărani muncitori care folosesc încă metodele învechite de lucrare a pămîntului cum ar fi semănatul cu mîna, semănatul „pe piele" etc. Și ceea ce este mai grav, tehnicienii comunali privesc cu mare pasivitate această stare de lucruri. Cum se poate altfel explica faptul că în comuna Hîrsești, bunăoară, zac nefolosite două semănători în timp ce unii cultivatori de aici însămînțează cu mîna?

În mică măsură sînt aplicate în raionul Costești și îngrășămintele, deși terenurile sînt în bună parte sărace în substanțe hrănitoare.

Este timpul ca organele agricole și de stat din raionul Costești să ia măsurile cuvenite pentru intensificarea ritmului însămînțărilor de toamnă. Trebuie grăbite arăturile, condiționatul și schimbul de semințe. Trebuie eliberate de culturi, cu precădere, suprafețele ce urmează să se însămînțeze cu grîu, pentru a se putea executa fără întîrziere lucrările de pregătire a terenului. Pe de altă parte, inginerii și tehnicienii agronomi din raion au datoria să arate producătorilor agricoli că numai prin respectarea regulilor agrotehnice pot obține producții mari în anul viitor.

SĂGEȚI

La gospodăria colectivă din satul Castieni, comuna Joița, raionul R. Sărat, nu se dă atenție pregătirii adăposturilor pentru animale.



...și mă mai plîngeam de adăpost!

Rezultatele hărniciei

Țăranii muncitori din comuna Deleni, raionul Vaslui, dau zor cu recoltatul culturilor de toamnă. Pînă în prezent, aici s-au recoltat 254 ha porumb, 140 ha floarea-soarelui, 41 ha cartofi, 11 ha sfeclă de zahăr în sectorul individual și 50 ha porumb în întovărășirile agricole.

În același timp s-au executat și arături pe o suprafață de 678 ha

VICTOR VASILIU
corespondent

STRĂDANII RĂSPLĂTITE

Abia trecuse jumătatea lui făurar cînd în viile gospodăriei de stat Valea Călugărească trebăluiau sute de oameni. Începuseră muncile. Nu puțini țărani din afara gospodăriei aveau rezerve în ceea ce privește reușita lucrărilor, mai cu seamă a dezgropatului. E prea de timpuriu, spuneau ei. Dacă dă un ger, să vezi pagubă.

Conducerea gospodăriei însă se baza pe cunoașterea de ani de zile a mersului vremii și nu a dat înapoi. Dimpotrivă. A continuat lucrările într-un ritm destul de accelerat, fapt ce a făcut ca întregul ciclu de lucrări să poată fi efectuat la timp și în condiții agrotehnice superioare.

Rodul acestei „îndrăzneli" și al strădaniei din restul anului a adus mari bucurii harnicilor viticultori. Acum, în toamnă, cu toate cele patru „vămuiri" făcute de grindina ce s-a abătut peste întinsele podgorii ale gospodăriei, ei vor culege cu peste 100 de vagoane de struguri mai mult decît prevede planul. Aceasta înseamnă o depășire de mai bine de 40 la sută a planului.

Strîngerea, vinificarea și depozitarea bogatei recolte de struguri este preocuparea de seamă a conducerii gospodăriei în această perioadă. Au fost pregătite cele 27 centre de vinificație, cramele, pivnițele și vasele pentru depozitarea mustului.







De cîteva zile în gospodăria Valea Călugărească a început culesul strugurilor de masă. Pînă acum cîteva zile peste 20 vagoane de struguri din soiurile Chasselas, Muscat, Hamburg etc. au luat drumul piețelor interne și externe.

Fotografiile reprezintă cîteva aspecte din munca vrednicilor viticultori ai gospodăriei. În medalion: o vedem pe muncitoarea Ana Popa, fruntașă la culesul strugurilor. Fotografia nr. 1 reprezintă un aspect de la cizelatul strugurilor. În fotografia nr. 2, muncitorul de cramă Gr. Tănase șterge praful de pe platforma presei, pentru ca apoi să monteze grătarele, fiind astfel gata pentru primirea strugurilor.

Fotoreportaj de V. CAZACU și L. EFANOV

2 OCTOMBRIE
ZIUA FORȚELOR ARMATE ALE R.P.R.

In fiecare an, la 2 octombrie, întreg poporul muncitor, militarii armatei noastre sărbătoresc Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.

Ziua aceasta are pentru poporul nostru o adîncă semnificație. In urmă cu 14 ani, la 2 octombrie 1943, ca urmare a muncii desfășurate de Partidul Comunist Romîn în rîndurile prizonierilor romîni aflați în U.R.S.S., cu sprijinul internaționalist al guvernului sovietic, au luat ființă primele unități de voluntari romîni hotărîte să lupte alături de armata sovietică pentru zdrobirea fascismului german, pentru eliberarea Romîniei. Prima divizie de voluntari creată pe teritoriul Uniunii Sovietice a primit numele marelui revoluționar romîn Tudor Vladimirescu.

Făurirea armatei noastre populare reprezintă una din cele mai de seamă realizări ale regimului de democrație populară. Ea este rodul luptei duse de partidul clasei muncitoare pentru crearea unei armate de tip nou, care să slujească cu abnegație interesele poporului romîn. Activitatea intensă pe care partidul a desfășurat-o în rîndurile militarilor armatei burghezo-moșierești, acțiunea pentru crearea pe teritoriul U.R.S.S. a primelor unități militare romînești puse în slujba poporului, victoria insurecției populare de la 23 August 1944, participarea armatei romîne, alături de armata sovietică, la lupta împotriva Germaniei hitleriste, toate acestea constituie momente importante în procesul făuririi armatei noastre populare.

In anii regimului democrat-popular, ca urmare a marilor prefaceri revoluționare ce au avut loc în viața socială, economică și politică a țării noastre, a măsurilor luate de partid pentru crearea și consolidarea statului dictaturii proletariatului, precum și a prefacerilor revoluționare ce au avut loc în cadrul armatei, s-a desăvîrșit procesul făuririi armatei populare romîne.

Armata populară romînă a fost creată de Partidul Muncitoresc Romîn în focul luptei pentru doborîrea dictaturii antonesciene, pentru ieșirea din războiul hitlerist și pentru izgonirea din țară a cotropitorilor hitleriști, în focul luptei duse împotriva claselor exploatatoare, pentru instaurarea și consolidarea regimului democrat-popular.

Armata noastră populară este o armată de tip nou. Ea se deosebește fundamental de vechea armată burghezo-moșierească, atît prin structura ei, cît și prin scopurile pe care le urmărește. Armata noastră populară este armata muncitorilor și țăranilor muncitori, este armata frăției dintre poporul romîn și minoritățile naționale, este o armată educată în spiritul patriotismului înflăcărat și al internaționalismului proletar.

Tăria și forța armatei noastre populare izvorăsc din conducerea ei de către partid. Faptul că Partidul Muncitoresc Romîn este conducătorul armatei constituie chezășia cea mai sigură că armata republicii noastre va face față oricînd, cu cinste, misiunii sale de apărătoare a cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, a independenței și suveranității patriei.

Politica justă a statului nostru democrat-popular este un alt izvor al tăriei armatei noastre. Politica statului democrat-popular este pusă în slujba satisfacerii într-o măsură tot mai largă a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii. Conștienți de țelurile drepte ale politicii statului nostru democrat-popular, militarii armatei noastre populare luptă activ pentru traducerea în viață a acestei politici.

Armata noastră populară este moștenitoarea celor mai luminoase tradiții ale poporului romîn. Pilde însuflețitoare sînt pentru militarii armatei noastre faptele de arme ale înaintașilor lor în luptele duse împotriva cotropitorilor la Rovine, Podul Inalt, Călugăreni, neînfricarea de care au dat dovadă ostașii romîni la 1877 pe redutele Griviței și ale Smîrdanului, vitejia armatelor romîne la Mărășești în lupta împotriva armatelor germane invadatoare, eroismul cu care unitățile romînești au luptat pe frontul antihitlerist. Continuatorii tradițiilor eroice de luptă pentru libertate ale poporului romîn, militarii forțelor noastre armate își ridică neîncetat nivelul cunoștințelor militare și politice, își perfecționează continuu măiestria militară.

Poporul romîn, ca și celelalte popoare socialiste, luptă activ pentru pace. Avîntat în munca de construire a socialismului, poporul nostru este interesat în menținerea și consolidarea păcii, în stabilirea unor relații de colaborare cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială și politică. Dar poporul romîn nu poate să treacă cu vederea existența cercurilor imperialiste a căror politică agresivă este îndreptată împotriva țărilor socialiste. Păstrînd mereu trează vigilența, poporul nostru acordă toată atenția întăririi capacității de apărare a patriei, sporirii continue a forței combative a armatei.

Sărbătorind ziua de 2 octombrie, militarii forțelor armate ale Republicii Populare Romîne își manifestă încă odată hotărîrea lor de a sta neclintiți de strajă cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor, securității sale și păcii.

Cpt. I. SORESCU



Ofițerul Tabacu Gh., comandant de pluton, pune în situație pe caporalul Mogoșan Nicolae, comandant de tun.

MAMA OSTAȘULUI

Mama spre cazarmă bate
împietrite căi de munte,
legănîndu-și bătrînețea,
pe sub cetine cărunte.

Anii-n circă-s grei ca plumbul.
Pin la Cluj e calea lungă...
Insă dorul de feciorul-i
tot o face să ajungă.

De un an și jumătate
poartă straie de cătană —
parcă-l vede, — și e chipeș
cu boneta pe-o sprinceană.

Patru zile adunat-a
din desișuri coarnă, mură,
și acuma bucuroasă,
i le duce-n legătură.

N-a putut să-și schimbe gîndul
nici cînd Radu i-a scris carte,
să nu-i poarte nimeni grijă
că o duce bine foarte!

Calcă mama și ascultă
fremătind arinul, bradul, —
și-n auz parcă-i răsună
viersul dulce al lui Radu...

Și-l închipuie că merge
cum mergea cu ani în urmă,
zicînd doina legănată
prin poiene după turmă.

Tot zorind la drum măicuța,
satele pe rînd le trece
și ajuns-a la cazarmă
noaptea peste ora zece.

Către poartă-și mînă pașii
dar de odată:
— „Stai!"
Se oprește.
Glasul care-a spart tăcerea
cît de bine-l deslușește!

Presărat cu mii de stele
pare cerul o dantelă —
și în noaptea asta clară
e chiar Radu santinelă.

Inspre el din nou pornește.
— „Stai!"
Comanda lung detună
și cu vorba-i tremurată
mama prinde-ncet să-i spună:

— „Radu mamei, Radule,
nu mă-nfrunta dragule
că de dorul tău, copile,
două nopți și două zile
am bătut cărările
scurtînd depărtările;
cînd mutam din loc piciorul
precum jarul ardea dorul...
Cînd treceam înc-un ponor
îmi venea să pic de dor"...

Ne-ntrecuta bucurie
largul inimii n-o-ncape:
din adîncuri izvorăște
roua ochilor pe pleoape

Dar a patriei poruncă
o cunoaște pe de-a-rostul...
Orice-ar fi în aste clipe
n-o să părăsească postul!

Mai sînt cîteva minute.
Pasul schimbului se-aude —
și-i va săruta măicuței
ochii dragi cu gene ude.

ION SOCOL

Un rodnic Sfat S.M.T.

De curînd, a avut loc la sediul gospodăriei agricole colective „6 Martie", din Seleuș, sesiunea sfatului S.M.T. Episcopia-Oradea, în cadrul căreia a fost analizat pe larg modul cum s-a desfășurat campania agricolă de vară, scoțîndu-se în evidență realizările obținute și greutățile întîmpinate. Totodată, s-a discutat în amănunțime cum a fost pregătită campania agricolă de toamnă, luîndu-se măsuri în vederea înlăturării lipsurilor ce mai există în această privință.

Din rapoartele prezentate și din discuțiile purtate pe marginea rapoartelor, a reieșit că munca S.M.T.-ului Episcopia Oradea s-a îmbunătățit. Mecanizatorii, îndrumați de organizația de bază din S.M.T., luptă cu mult avînt pentru executarea unor lucrări de bună calitate.

— Sîntem mulțumiți de calitatea lucrărilor executate de stațiune în gospodăria noastră", a spus tov. Biro Iosif, președintele gospodăriei colective „Jozsa Bela" din comuna Paleu. Aceste lucrări au contribuit în mare măsură la obținerea în acest an a unei producții de 2.700 kg grîu la hectar, pe o suprafață de 35 ha și 2.221 kg grîu la hectar, pe întreaga gospodărie. Brigada de tractoare a stațiunii a terminat deja arăturile pentru însămînțările de toamnă pe cele 50 ha ale gospodăriei noastre pe care am împrăștiat mai înainte cantitatea de 11.000 kg superfosfat.

In afară de controlul amănunțit al îndeplinirii sarcinilor legate de buna desfășurare a muncilor de toamnă, — sfatul S.M.T. a mai hotărît să se execute arături adînci de toamnă pe întreaga suprafață care se va însămînța în primăvară.

In cadrul sesiunii, gospodăria agricola colectivă „Breiner Bela" din satul Sintion, comuna Borș, a chemat la întrecere socialistă toate gospodăriile colective din raionul Oradea, pentru executarea lucrărilor agricole din campania agricolă de toamnă la un înalt nivel agrotehnic și pentru terminarea însămînțărilor pe data de 15 octombrie.

Chemarea la întrecere a fost primită cu însuflețire de toate gospodăriile agricole colective din raion.

Ing. C. MANU
corespondent

ȘTIȚI SA RASPUNDEȚI?

In dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agrozootehnic continuăm concursul de întrebări intitulat „Știți să răspundeți?"

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:

Premiul I — un aparat de radio.

Premiul II — un patefon.

Premiul III — o mașină de bătut porumb.

In afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos a zecea serie de întrebări:

- **Din cîte kilograme de struguri se poate obține un hectolitru de must?**
- **Cît la sută reprezintă frunzele și coletele din greutatea totală a sfeclei de zahăr?**
- **Care este cereala cu cea mai întinsă arie de cultură?**
- **Ce îngrășăminte bacteriene se pot folosi la culturile de toamnă?**
- **După cîți ani de la luarea în cultură se poate cultiva orzul pe pămînturile desțelenite?**
- **Cum se recunoaște costreiul din cultura de orez?**

Păstrarea și controlul cerealelor în magazii

E bine să știm

Cerealele se păstrează bine numai atunci cînd sînt uscate, (cu un procent de umiditate de cel mult 15 la sută) sănătoase și cu un conținut cît mai mic de semințe de buruieni și corpuri străine.

Este știut că la recoltare, cerealele conțin de obicei mai multă umiditate. De aceea ele nu vor fi depozitate de la început în straturi prea groase. Grosimea stratului de semințe depinde, în afară de umiditate, și de temperatura aerului înconjurător. După recoltare, cînd timpul este călduros, semințele se așează în strat subțire (de circa 60 cm.); pe măsură ce timpul se răcorește iar boabele își pierd umiditatea prin uscare sau prin vînturare, stratul se poate îngroșa ajungînd în lunile de iarnă pînă la 150 cm. In primăvară, cînd timpul începe să se încălzească, stratul se micșorează din nou (pînă la 80 cm.) intensificîndu-se în același timp și aerisirea cerealelor. Dacă semințele se păstrează în saci, aceștia nu se pun direct pe podea, ci pe scînduri așezate pe cărămizi.

In timpul păstrării este nevoie să controlăm din cînd în cînd umiditatea și temperatura cerealelor pentru a înlătura pericolul încingerii și mucegăirii lor.

Umiditatea se poate afla, atunci cînd nu avem la îndemînă aparate speciale, prin cîteva mijloace simple. Iată-le:

- **Se ia din grămadă un pumn de semințe, ținînd degetele puțin răsfirate. Dacă boabele se strecoară ușor printre degete înseamnă că sînt uscate.**
- **Se introduce mîna în grămada de semințe; dacă semințele sînt uscate, simțim răceala; dacă sînt umede simțim căldură și umezeală.**
- **Se vîră în grămada de boabe un par neted și ascuțit la vîrf. In semințele uscate, parul pătrunde ușor, iar în cele jilave cu mare greutate.**

Dacă în timpul păstrării observăm că umiditatea a trecut peste 15 la sută, cerealele se întind în straturi mai subțiri, de 10—30 cm., se lopătează sau se aerisesc.

Temperatura cerealelor depozitate se determină cu ajutorul termometrelor de adîncime și în mai multe puncte ale grămezilor. In cazul cînd nu avem termometre, putem aprecia temperatura boabelor procedînd în felul următor: se introduce cît mai adînc în grămadă o vargă de fier. După o oră scoatem varga; dacă s-a încălzit înseamnă că cerealele au început să se încingă. In acest caz boabele vor fi întinse într-un strat subțire, apoi lopătate și vînturate.

Lopătarea și vînturarea nu se vor face decît dacă temperatura și umiditatea aerului și a boabelor din magazie sînt mai ridicate decît temperatura și umiditatea de afară. In caz contrar boabele se umezesc în loc să se usuce. Numai după ce semințele s-au răcit și s-au uscat bine le putem așeza în grămezi cum au fost.

In prima lună după recoltare și depozitare, cînd boabele respiră mai puternic, temperatura trebuie observată zilnic. Toamna și primăvara temperatura se va lua la 4—5 zile odată, iar în timpul iernii cînd este frig, la două săptămîni odată.

Cînd și cum să plantăm pomii fructiferi

Din experiențele făcute la stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului, cît și din practica pomicultorilor fruntași s-a constatat că timpul cel mai potrivit pentru plantarea pomilor fructiferi este toamna cu cel mai tîrziu două săptămîni înainte de sosirea înghețurilor. In această perioadă cu temperaturi potrivite și umiditate destul de ridicată, pomii se pot transporta din pepiniere la locul de plantare în condiții bune. Pe de altă parte rănile cauzate rădăcinilor cu ocazia scosului din pepinieră și plantării se vindecă pînă la ivirea gerurilor, apărînd chiar rădăcini noi. Primăvara, odată cu venirea primelor călduri, pomii plantați din toamnă profită de umiditatea existentă în sol, pornesc în vegetație, își formează un frunziș suficient și suportă astfel mai bine căldurile din timpul verii.

Cu totul alta este situația pomilor plantați primăvara. Aceștia suferă de uscăciune deoarece apa din sol se evaporă cu ocazia plantării; datorită căldurilor, rănile se cicatrizează mai greu, iar prinderea este în general mult mai mică.

Iată acum cîteva indicații asupra felului cum trebuie pregătit terenul, în vederea plantărilor din această toamnă:

Cea mai bună lucrare de pregătire a terenului este desfundarea la 60—70 cm. Pe solurile subțiri sau pe podzoluri ea se face la adîncime mai mică (40—45 cm.), iar pe pante, în fîșii orientate în lungul viitoarelor rînduri. Pe terenurile desfundate mărimea gropilor va fi de 60—70 cm lărgime și 45—50 cm. adîncime. Dacă nu se poate executa desfundarea, se face o arătură de 25—30 cm. adîncime; în acest caz gropile se vor mări la 1—1,20 m. lărgime și 70—80 cm. adîncime.

Cu 15—20 zile înainte de plantare se bat tutorii în gropi, după care se umplu cu pămînt pînă la 3/4 din adîncimea lor.

La plantare se înlătură toate rădăcinile vătămate ale pomului și se împrospătează tăieturile rădăcinilor. După aceasta rădăcinile se introduc într-o mocirlă făcută dintr-un amestec de pămînt și balegă de vacă în părți egale și apă. Pomul astfel pregătit se așează în groapă lîngă tutore cu rădăcinile răsfirate și la adîncimea pe care a avut-o în pepinieră. Această adîncime se stabilește cu ajutorul unei șipci care se așează peste marginile gropii.

Un lucrător ține pomul în această poziție iar un al doilea aruncă în groapă pămînt foarte bine mărunțit. După acoperirea rădăcinilor se calcă bine începînd de la marginea gropii spre pom. Se împrăștie apoi 10—12 kg. de bălegar bine putrezit, după care se continuă cu umplerea gropii și îndesarea pămîntului. Dacă există îngrășăminte chimice este bine să se dea și 30—40 gr. azotat de amoniu, 80—90 gr. superfosfat și 20—25 gr. sare potasică la fiecare pom.

Pentru asigurarea prinderii este necesar ca în groapă și mai ales în jurul rădăcinilor să se pună pămînt fertil. In acest scop dacă pămîntul din fundul gropilor este sărac în substanțe hrănitoare se scoate și se împrăștie, iar în locul lui se trage pămînt din jurul gropii. Se face apoi un lighean de pămînt în care se toarnă 2—4 găleți de apă în funcție de starea de umiditate a solului. După pătrunderea apei în sol, se face un mușuroi înalt de 30—40 cm. ale cărei margini trebuie să depășească cu cel puțin 10 cm. marginea gropii. La 15-20 zile de la plantare, adică atunci cînd pămîntul s-a așezat bine în groapă, pomii se leagă de tutore punîndu-se la mijloc, între puiet și tutore, un șomoiog de paie, papură sau alt material care să-l ferească de rosături.

Impotriva iepurilor și celorlalți dăunători pomii tineri se protejează prin înfășurarea trunchiului cu stuf, bețe de floarea soarelui etc.

PREGATIRI pentru deschiderea noului an de învățămînt agrozootehnic în raionul OLTENIȚA

O analiză la prima vedere asupra felului cum s-a desfășurat anul trecut învățămîntul agrozootehnic de masă în raionul Oltenița ar da rezultate mai mult decît satisfăcătoare. Datele centralizate la secția agricolă raională îți arată negru pe alb că în anul școlar 1956—1957 au ființat în cadrul gospodăriilor colective și întovărășirilor, 20 de cursuri de scurtă durată (3 luni), la care au participat 459 de cursanți și s-au ținut 150 de lecții. In cadrul căminelor culturale s-au organizat 16 cercuri la care au participat 342 cursanți, fiind audiate 101 conferințe. In plus, la cursurile cu mecanizatorii din S.M.T.-uri au luat parte 113 cursanți, cărora li s-au predat 62 de lecții.

Același raport pus la dispoziție de același binevoitor tovarăș îți arată ca pildă de punctualitate la cursuri, de predare atractivă a lecțiilor, de mobilizare a cursanților au fost ing. Dinu Maria, dr. Victor Popescu, tehnicianul Secureanu Andrei și încă alți cîțiva. In sfîrșit, ca încheiere, raportul citează numele unor cursanți care aplicînd pe viu cele învățate la cursuri au obținut anul acesta rezultate dintre cele mai frumoase. Este pomenit numele brigadierului de cîmp Ion Negrilă de la gospodăria agricolă colectivă „8 Martie" din comuna Chirnogi, care a semănat un lan cu porumb hibrid obținînd o producție de 5.000 kg. la hectar, al țăranului muncitor Mitran Niculaie, membru al întovărășirii „Dunărea" care a obținut 2.800 kg. de grîu la hectar, al lui Dragomir Popa și al altora.

De la bun început însă am sublinîat că cifrele și datele cuprinse în statistici și rapoarte sînt ademenitoare numai la prima vedere. O analiză mai temeinică îți va arăta că la capitolul lipsuri se pot înscrie „realizări" tot atît de numeroase. Bunăoară, o lipsă generală a tuturor cursurilor a fost nerespectarea tematicii fixate în planul de școlarizare, lecțiile ținîndu-se mai mult la întîmplare. Nu s-a acordat importanța cuvenită materialului intuitiv, mulți lectori neridicîndu-l deloc de la secția agricolă. Alți lectori, nețiind lecțiile în zilele și orele fixate au contribuit la scăderea interesului cursanților și de multe ori chiar la desființarea cursurilor (exemplul comunelor Ulmeni, Izvoarele, Căscioarele etc).

In sfîrșit, mai trebuie adăugată lipsa de colaborare și slabul control exercitat asupra cursurilor de către secția agricolă și cea culturală.

Lipsurile și realizările arătate mai sus au fost analizate cu mult spirit critic în consfătuirea din 23 septembrie ce a avut loc la raionul Oltenița cu tehnicienii, inginerii agronomi și directorii de cămine culturale. Este un lucru bun. Aceasta cu atît mai mult, cu cît în cadrul ședinței punîndu-se în discuție planul organizatoric pentru buna desfășurare a cursurilor în noul an școlar, s-au putut lua o serie de măsuri menite să evite și să înlăture greșelile din trecut. Astfel, pînă la 15 octombrie secția agricolă în colaborare cu secția de învățămînt și culturală vor recruta cei mai buni și pricepuți lectori, vor înainta planurile de școlarizare aprobate de comitetul executiv secției agricole regionale și vor da decizii de încadrare pentru lectori. Planurile de școlarizare vor cuprinde amănunțit formele de învățămînt, unitățile și comunele în care se organizează, specialitatea cercului sau cursului, numărul cursanților, locul, ziua și ora fixată pentru curs. Au fost numiți tovarăși ce vor răspunde din vreme de amenajarea sălilor de curs, de dotarea lor cu diafilme, material intuitiv, planșe, mostre de pe loturile experimentale și de pe loturile gospodăriilor colective și întovărășirilor.

S-a hotărît de asemenea, — și acesta este un lucru foarte bun, — ca raionul să fie împărțit din punct de vedere al controlului în două părți de care vor răspunde doi tovarăși de la secția agricolă. Ei vor efectua deplasări în comune și vor organiza consfătuiri și lecții model. Deosebit de cursurile obișnuite se vor înființa o serie de cercuri pe specialități; un cerc viticol la Greaca, unul piscicol la Căscioarele, de cultura căpșunilor la Hotarele, iar la Chirnogi de creștere a viermilor de mătase.

In Oltenița sat, Chirnogi, Mitreni, Șoldanu, Chiselet, Hotarele, Budești, Spanțov, Mînăstirea, Radovanu și Curcani vor lua ființă case-laborator.

Nici femeile n-au fost uitate. Pentru ele se vor ține conferințe despre creșterea păsărilor, legumicultură etc.

La sfîrșitul perioadei teoretice, se va face o consfătuire la raion cu care ocazie va lua ființă și cabinetul metodic.

Pentru popularizarea cursurilor și pentru atragerea cît mai multor cursanți, s-au luat de asemenea o serie de măsuri ce-și vor dovedi fără îndoială eficacitatea. Printre altele, se vor organiza consfătuiri la căminele culturale cu fruntași ai recoltelor bogate care au participat la cursuri în anul școlar 1956-1957, brigăzile artistice vor prezenta programe pe această temă, se vor confecționa panouri și se vor tipări afișe. In numeroase comune se vor deschide expoziții agricole la care vor fi invitați să expună produse foștii cursanți, iar centrele de radioficare vor transmite săptămînal emisiuni consacrate cursurilor de masă popularizînd pe cei înscriși.

Toate măsurile luate sînt bune. Rămîne acum ca secția agricolă raională Oltenița să nu se mărginească numai la emiterea lor, ci să le și aplice cu toată hotărîrea, pentru ca anul de învățămînt agrozootehnic de masă 1957—1958 să se încheie cu cît mai multe realizări și cît mai puține lipsuri.

S. LEONARD

CĂRȚI NOI

A. P. Cehov: POVESTIRI. Editura Tineretului. 2 lei.

Leonid Leonov: LACUSTELE. Editura Cartea Rusă. 3 lei.

L. Șeinin: SECRETUL MILITAR. Editura Tineretului. 5,25 lei.

Nina Cassian: VIRSTELE ANULUI. Versuri. E.S.P.L.A. 8,75 lei.

Francisc Munteanu: FERICITUL NEGUSTOR. Roman. E.S.P.L.A. 5,50 lei.

Mohammed Dib: ALGERIA. E.S.P.L.A. 7 lei.

SATIRA ȘI UMOR

Epigrame

Podurile dintre comunele Bălănești și Glodeni, din raionul Tg.-Jiu, sînt stricate.

Văzîndu-le așa stricate,
Mîhnit exclamă cetățeanul:
„Peste aceste poduri, frate,
Treci numai cu... aeroplanul!"

Unele gospodării agricole nu au amenajat încă gropi pentru însilozarea nutrețului.

Cînd dînșii tot mai zăbovesc
Să facă gropi, se dau pe față
Că treaba asta o privesc
Numai așa... la suprafață.

SCRISOARE DESCHISĂ

Tovarășului director al Intreprinderii „Fructus"

Timișoara

Subsemnata Pătlăgica Roșie, domiciliată în vrejurile G.A.S. Banloc, cu respect vă rog să vă îndreptați mila dumneavoastră și asupra prea plecatelor noastre ființe (atît de plecate încît am ajuns la pămînt) și să ne ascultați păsul.

Sînt de vîrstă coaptă, aș putea spune chiar trecută, dar om ca dumneavoastră n-am mai văzut. Vă place salata? Cum? Da, salată de roșii! Aha, vă place. Ei bine și nouă ne plac oamenii (dar nu ca dumneavoastră).

Păi ce, e vina noastră că am spart planul? (de un timp ne spargem și noi mulțumită dumneavoastră, să trăiți!). E vina noastră că ni-i dor de farfurii, de cratiți ori de borcanele de conserve?

E vina noastră că zăcem pe cîmp tînjind după lăzile pe care trebuie să le trimiteți? E vina noastră că ne terciuim pe cîmp? E vina noastră că ridicăm prețul de cost? (Să nu vă mirați că o biată pătlăgică știe de așa ceva și dumneavoastră nu). E vina noastră că nu sîntem în rîndul... legumelor pe piață? Da, da, da. De trei ori da. Atunci ce mai așteptați tov. director? Să venim noi așa, pe jos, la dumneavoastră? Nu ne puneți la ambiție! O facem și pe asta. Dar atunci nu mai scăpați cu fața curată. Vă mînjim cu bulion. (De atîta om mai fi bune și noi). Asta-i.

Tovarășe director ne dați ori nu ne dați? Cum ce? Lăzi! Mai bine dați-ne că altfel poate dați de vreun control de stat și mai dați și din buzunar. De ce să dați de... greutăți?

Cu respecte storcite,

PATLAGICA ROȘIE — ZIS BULION

pentru conformitate

VIOREL BURLACU



Se pare că tinerii Ilenuța Pătulea și Ion Toma din Soveja, pitoresc sat din munții Vrancei, nu se simt deloc rău împreună. Ce păcat că bătrînul cerdac nu i-a putut feri și de ochii fotoreporterului.—

MĂGARUL „EXPERT"

— Fabulă —

Peste ghinda de stejar
Porcul e gestionar.
Și sperînd că n-o să-l prindă,
El își bagă rîtu-n ghindă.
Pe acest considerent
Devenind porc delicvent
Și pasibil — fiindcă fură —
De pedeapsa cea mai dură,
Porcul, cînd văzu beleaua,
Că mi-l prinse cu ocaua,
Invocă cu disperare
Dreptul lui la apărare
Și pornind de la premiza
Să se facă expertiza,
Fu numit imediat
Ca expert — un urechiat.

Cică i-ar fi spus măgarul,
Incasîndu-și onorarul:
„Ai furat cam mult, măi tată,
Da' te scot... basma curată!"
Și era să reușească
„Expertiza" măgărească,
De n-ar fi avut surpriză
Cu o contraexpertiză,
Care stabilește vina
Și pedeapsa-și ia porcina!
. . . .
De aici reiese cert:
Cînd măgarul e „expert",
Va-ncerca în prealabil
Să-l salveze pe culpabil.

VALERIU FILIMON

Au dus acasă primele produse

De curind, colectiviștii din satul Plăviceni, raionul Caracal, au sărbătorit împărțirea avansului în natură. Cu acest prilej au fost invitați ca oaspeți ai gospodăriei numeroși țărani muncitori din comună. Aceștia au văzut cu proprii lor ochi cantitățile mari de cereale pe care colectiviștii le-au dus acasă, ca avans de 40 la sută. Astfel, pentru o zi muncă colectiviștilor le-au revenit cite 4,400 kg griu, un kg mazăre, 0,500 kg orz, un kg ceapă si bani. Colectivistul Valeriu Plopeanu, care a efectuat 343 zile-muncă, a primit 1.509 kg griu, 343 kg mazăre, 172 kg orz, 686 lei precum și alte produse ca lină, brinză, etc., iar colectivistul Chiria Zaharia, care cu trei brațe de muncă a efectuat 315 zile-muncă a luat 1.386 kg griu și importante cantități de alte produse.

SIRBU VASILE
corespondent

Se dezvoltă gospodăria colectivă

Cu fiecare an, gospodăria colectivă „30 Decembrie" din comuna Contești, raionul Zimnicea, devine tot mai bogată. Pină acum bunăoară, gospodăria avea pe lingă celelalte mijloace de transport cu tracțiune animală un singur camion. In ultimul timp, crescind necesitățile, mijloacele de transport existente nu mai erau suficiente. Colectiviștii au cumpărat de curind un al doilea camion. De asemenea, gospodăria și-a construit o nouă crescătorie de păsări și a înființat o echipă piscicolă.

ION TRIFU
corespondent

Comasarea, acțiune importantă în transformarea socialistă a agriculturii (II)

In numărul din 10 septembrie al ziarului nostru, am arătat scopul comasării terenului, modul de alegere a perimetrului unității agricole cooperatiste și, în linii mari, am vorbit despre principiile care stau la baza acestei importante acțiuni. Așa cum ne-am propus atunci, în cele ce urmează vom arăta în mod amănunțit care sint operațiunile tehnice ale comasării, ținindu-se seama de stadiul diferit în care se află lucrările de evidență funciară în diverse regiuni ale țării.

După cum se știe, în unele regiuni, teritoriul comunelor nu este măsurat și ca atare nu există un plan de situație. Aici, inginerii și tehnicienii cadastruli vor putea folosi ca material documentar doar registrul agricol și, eventual, planuri de parcelare, alcătuite cu prilejul desăvirșirii reformei agrare. In aceste comune verificarea suprafețelor inscrise în cereri se va face cu ajutorul registrului agricol care a fost completat declarativ la întocmire, sau pe baza simplelor informații primite din partea organelor comunale.

In unele comune al căror teritoriu a fost măsurat și unde există deci un plan de situație, documentația se va face pe baza registrelor agricole comunale și a planurilor de situație pe tarlale și categorii de folosință. In comunele din Ardeal și Banat unde se păstrează o evidență funciară clară, organele cadastrale vor putea folosi ca material de documentare formularele nr. 1, 2 și 3, planurile parcelare pe întregul teritoriu și planul comunal de situație pe sector. In aceste comune controlul suprafețelor înscrise în cereri se poate face cu ajutorul fișelor de posesie.

Dar și într-un caz și în altul pentru a se avea o mai bună evidență a terenului și un control mai eficace, e bine ca suprafețele ce intră în perimetrul care urmează să fie comasat, să fie mai întîi inscrise în tabel și apoi să fie însumate.

In afară de verificarea suprafețelor inscrise, ca lucrare preliminară comasării, este și verificarea parcelelor însumate pentru a se stabili poziția fiecărei parcele în parte, categoria de folosință și calitatea terenului. In această privință atenția mare a celor care execută comasarea trebuie să fie îndreptată îndeosebi spre comunele unde nu există lucrări de evidență funciară. Aici, identificarea parcelelor se va face pe teren, la fața locului, cu ajutorul paznicilor de cimp și al altor cetățeni care cunosc hotarul comunei respective.

Acolo unde există o evidență funciară, întreaga operațiune se va rezuma la o muncă de birou folosindu-se numerele topografice ale parcelelor trecute în cereri, numere ce vor fi luate din fișele de posesie. Tot din documentele de evidență funciară se culeg și celelalte date privitoare la suprafața și categoria de folosință a terenului respectiv. Amplasarea parcelelor în aceste comune se poate face imediat și cu precizie, pe baza datelor tehnice cuprinse în planurile de parcelare.

O atenție deosebită trebuie acordată în cadrul operațiunii de comasare alegerii perimetrului unității socialiste respective. Inginerii și tehnicienii cadastrali care lucrează în comune unde nu există o evidență funciară sint datori ca, după ce au fixat tarlalele ce urmează să fie comasate, să se deplaseze din nou pe teren pentru a stabili în mod concret ciți locuitori urmează a fi schimbați cu terenul.

Identificarea producătorilor care dețin terenul în perimetrul ales, în cazul lipsei unei evidențe funciare, se va face în mod obligatoriu pe teren ținindu-se seama de informațiile primite de la paznicii de cimp și de la alți locuitori ai comunei. Acolo unde evidența funciară există, această operațiune merge mai ușor. Pe baza planului parcelar care constituie o copie fidelă a situației din teren și pe care au fost marcate toate parcelele inscrise pentru schimb, se poate constata și delimita perimetrul tarlalelor în care sint grupate majoritatea terenurilor aparținind membrilor înscriși în gospodăria colectivă respectivă. Tot din registrul de evidență funciară se pot stabili cu exactitate locuitorii care urmează a fi schimbați ca și suprafața de teren pe care aceștia o dețin.

După ce toate aceste operațiuni au fost efectuate se va trece la întocmirea planului terenului comasat. Și la efectuarea acestei operațiuni este necesar să se țină seama de condițiile concrete din comuna respectivă. De pildă, în comunele fără o evidență funciară, este necesar să se facă mai întîi măsurătoarea terenului comasat și abia după aceea calculul suprafețelor. Vor exista cazuri în care, comparind suprafețele rezultate din măsurătoare cu cele rezultate de pe urma însumării parcelelor cuprinse în perimetru, vor rezulta diferențe de teren. Pentru lichidarea acestui neajuns se va proceda la efectuarea unei noi verificări pe teren și chiar la măsurarea fiecărei parcele în parte.

Altfel se va proceda în comunele unde există evidența funciară la zi. Aici întocmirea planului pentru terenul comasat se rezumă la însumarea suprafețelor pe parcele și a laturilor acestora ca și la copierea porțiunii respective de pe planul parcelat. Pe teren, se va proceda doar la verificare, ce are ca scop aplicarea prin măsurători liniare a distanțelor rezultate pe plan.

Acestea ar fi pe scurt indicațiile de care inginerii și tehnicienii cadastrali trebuie să țină seama dacă vor să aibă șanse de reușită în operațiunea de comasare a terenurilor.

RATA DUMITRU
șeful serviciului O.T.A.
al regiunii București
NEAGOIE ILIE
inginer cadastral



Colectiviștii din comuna Filipești, raionul Filimon Sirbu, culeg în acest an o bogată recoltă de tutun. Au de ce fi bucuroși membrii familiei colectivistului Alexandru Bratu care lucrează acum la strînsul celei de a doua recolte din această cultură.

De ce cresc boi și nu vaci de lapte?

Intre dealurile Macinului — într-una din comunele cele mai bogate ale raionului Macin și anume în Cerna — se află gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie". Această gospodărie este formată dintr-un număr de 400 de familii și are o suprafață de 3.454 de ha. La o întindere așa mare de teren din care vreo 1.200 ha pășune și la un număr așa mare de familii, firesc este ca și sectorul zootehnic să fie dezvoltat.

Efectivele de animale existente sint: ovine 1.400 de capete, porcine [illegible] de capete, bovine 121 de capete etc. Am spus: bovine 121 de capete. Din acestea, 102 capete sînt boi de muncă și numai 19 vaci de lapte. Cele 19 vaci sînt ținute de gospodărie nu atît pentru producția de lapte, ci, după cum afirmă președintele, pentru a împrospăta și mări efectivul de boi de muncă. Trebuie spus că această părere a președintelui și a unor colectiviști e susținută și de inginerul gospodăriei. Că președintele, inginerul și colectiviștii greșesc, nu mai trebuie demonstrat. Ce trebuie făcut? Răspunsul e clar: mecanizarea transportului și a unui volum cît mai mare de munci agricole. Aceasta va permite gospodăriei să înlocuiască boii cu vaci de lapte. Sutele de mii de kilograme de nutreț și-ar găsi astfel o întrebuințare cu adevărat rentabilă. Prin mecanizarea lucrărilor agricole gospodăria ar avea de ciștigat și în ceea ce privește producția vegetală.

Situația sectorului zootehnic al gospodăriei colective din comuna Cerna trebuie analizată mai îndeaproape de către organele agricole raionale care au datoria să-i determine pe colectiviști ca cel puțin 40—50 de boi să fie înlocuiți cu vaci de lapte.

Ing. P. DACU

LA FETEȘTI în ziua colectivizării

Vestea a pornit de la raionul de partid și de la sfatul popular. A dat ocol Feteștilor și s-a lățit apoi ca fulgerul în tot raionul. Cei din urmă întovărășiți intraseră în colective. Toți țăranii muncitori din satele și din comunele raionului, alcătuiau acum o singură familie: familia colectiviștilor.

S-a întîmplat să mă găsesc atunci la sfatul raional și să trăiesc din plin această bucurie unică. Mai mult decît atît. In ultimele zile, străbătusem citeva din satele raionului: Progresul, Făcăleni, Ceganl, Gaița, Cocargeaua. Peste tot văzusem oameni veseli. Gheorghe Zainea, din comuna Cocargeaua, îmi spunea plin de mîndrie:

— Știi că tata a fost primul întovărășit din satul nostru care a intrat?

Așa era. Ca peste tot, în Cocargeaua prima cerere a fost a președintelui de întovărășire. După el au iscălit apoi și ceilalți: Maria Gheorghe, Ion Staicu, Tudor Gera, Constantin Dumitru. Dar parcă-i poți înșirui pe toți cînd sînt cu zecile, cu sutele, cu miile? In Făcăleni au fost primiți odată 209. La Cegani, la Bordușani, la Piua Pietrii la Vlădeni — în toate satele — gospodăriile aproape s-au dublat, și ca familii, și ca suprafață.

Cu 5 zile înainte mă aflam la regiune. Mi s-au dat procentele de colectivizare pe raioane. Hîrșova, Băneasa, Istria și Negru Vodă — 100 la sută. Medgidia — 96. Tulcea — 90. Fetești — abia 76. Mă gîndeam așa: întîi o să se termine în Medgidia. Va urma, de bună seamă, Tulcea. Iar Feteștii vor veni la rînd ceva mai tîrziu. Și iată că Feteștii au luat-o înaintea celorlalte. Ce s-a întîmplat aici? A fost o muncă mai organizată, mai stăruitoare. Intovărășiții au văzut mai limpede și mai concret folosul muncii în gospodăria colectivă. Negrău Tudor, unul dintre cei mai harnici întovărășiți din satul Luciu, a văzut că nu mai are pentru ce întîrzia cu cererea. E bună ca și întovărășirea, dar gospodăria colectivă n-are seamăn. Ca Negrău gîndesc acum toți proaspeții colectiviști din satele raionului Fetești. Și au dreptate. In gospodăria colectivă posibilitățile de creștere a bunăstării n-au limită.

NICOARA COSAȘU



Gospodăria agricolă colectivă din comuna Crucea, raionul Hîrșova, s-a îmbogățit cu o nouă construcție: un grajd în care vor fi adăpostite un număr de 50 vaci cu lapte.

La G.A.S. „Desrobirea" — din comuna Broșteni, raionul Vatra Dornei, există multă grijă pentru sănătatea animalelor. Iată în fotografie pe tov. Dochia Lungu, brigadier zootehnic, efectuind împreună cu îngrijitorul Ion Erhan, controlul sanitar al vițeilor.



Factorii principali ai recoltei bogate de griu

Gospodăria agricolă de stat Jegălia, așezată în inima Bărăganului, cultivă cu griu aproape în fiecare an, în medie, 2.000 ha. Cultivarea griului vreme îndelungată a dat prilejul să se facă o serie de observații valoroase în legătură cu factorii care influențează producția acestei principale culturi cerealiere. Iată mai jos citeva din aceste constatări.

Suprafețele mari cultivate în gospodărie cu griu și porumb (81 la sută din totalul arabil în 1956, 67% în 1957) impun ca griul să urmeze în mare măsură după porumb sau chiar după el însuși. Observațiile făcute asupra culturii griului, în special în ultimii 2 ani, arată că producțiile diferă atît în funcție de condițiile climatice ale fiecărui an, cît și de felul în care se face semănatul, de planta premergătoare, de lucrările de pregătire a solului, de alegerea momentului optim pentru însămînțare ș.a.m.d.

In anul 1956, gospodăria a cultivat cu griu 2.800 ha obținind o producție medie de 1.135 kg la ha. De pe o suprafață de 400 ha, unde griul a fost pus după mazăre, s-au recoltat în medie 1.922 kg la ha; de pe 1.061 ha unde griul a urmat după griu, s-au obținut numai 1.006 kg la ha. Producția realizată de gospodărie în acel an a fost sub posibilități, datorită în cea mai mare parte șiștăvirii, fenomen des întîlnit în anii cu ierni grele, primăveri umede și reci și călduri mari în faza de coacere. Pe suprafețele cu densitate mai mare (peste 550 plante la m.p.) și mai cu seamă pe terenurile bogate în azot (acolo unde griul a urmat după lucerna) pagubele produse de șiștăvire au fost foarte mari.

Cu privire la epoca de semănat, cea mai potrivită s-a dovedit a fi cuprinsă între 1—20 octombrie. Semănatul mai timpuriu de această dată se poate face după plante care părăsesc terenul devreme (mazăre, finuri anuale cultivate, porumb de siloz etc) și care dau posibilitatea executării arăturii sau lucrării cu cultivatorul în vederea semănatului. In ceea ce privește pericolul muștei de Hessa, aceasta n-a apărut în nici unul din ultimii 9—10 ani. Semănatul mai tirziu de 20 octombrie nu asigură o creștere normală a plantelor și nici acumularea substanțelor necesare pentru o bună iernare a griului.

Din experiența gospodăriei de stat JEGALIA

Observații asemănătoare au fost făcute și în anul acesta. In toamna lui 1956, au fost însămînțate cu griu 1.914 ha din care 100 ha după mazăre, 42 ha după ovăz masă verde (teren care a fost arat timpuriu vara și lucrat pînă în toamnă ca semiogor) 60 ha după porumb siloz, 32 ha după porumb boabe, 1.680 ha după griu în al doilea, al treilea și al patrulea an. Cea mai bună producție s-a obținut după ovăz masă verde și anume 2.980 kg la ha pe 42 ha; de asemenea după porumbul de siloz, pe o suprafață de 60 ha, griul a dat 2.400 kg la ha.

Condițiile climatice ale anului 1956—1957 au fost în general bune. Semănatul s-a făcut între 1—20 octombrie, în teren arat de două ori (în vară și în toamnă). Pe suprafețele unde s-a cultivat griu după griu au fost luate măsuri de prevenire a atacului de Zabrus, prin arderea miriștilor. Pentru a compensa lipsa unei premergătoare potrivite, aceste terenuri au primit și îngrășăminte minerale: miriștea de 3 ani, 250 kg la ha superfosfat dat la semănat și 80 kg azotat de amoniu dat în primăvară, iar miriștea de 4 ani, azotat de amoniu 80 kg la ha dat în primăvară.

Cu toate măsurile luate, șiștăvirea a provocat pagube datorită căldurilor mari ce au survenit în faza de coacere. Ca și în anul precedent, șiștăvirea a fost mai puternică pe suprafețele cu densitate peste 550 plante la m.p., cu plante de talie înaltă și aparat foliar bogat și mai ales acolo unde în anii trecuți s-a cultivat lucerna.

In concluzie, observațiile făcute de către muncitorii și tehnicienii gospodăriei arată că pentru asigurarea unei recolte bune de griu trebuie luate în considerare următoarele:

Lucrările de pregătire a solului pentru semănatul griului de toamnă trebuie să aibă la bază 2 arături. Plantele premergătoare cele mai bune s-au dovedit a fi finurile anuale cultivate, mazărea, porumbul de siloz. Porumbul pentru boabe ce se cultivă acum în gospodărie este tardiv și nu permite executarea în bune condiții a lucrărilor în vederea semănatului. Lucerna nu este o bună premergătoare, deoarece lasă solul prea bogat în azot, favorizează creșterea vegetativă puternică și deci înlesnește șiștăvirea. Pe terenurile pe care griul urmează după el însuși, trebuie luate măsuri de prevenire a atacului gîndacului ghebos (Zabrus) și de administrare a îngrășămintelor. Epoca de semănat cea mai potrivită este cuprinsă între 1—20 octombrie.

In toamna aceasta gospodăria Jegălia va însămînța cu griu cca 2.000 ha. Ținind seama de factorii despre care am vorbit mai sus, muncitorii, tehnicienii și inginerii acestei gospodării vor putea pune bază trainică recoltei viitoare.

Ing. NICOLETA LITVIN

5 oameni — 5 tractoare la 500 de hectare

Brigadă experimentală sau brigadă de corvoadă?

Brigăzile experimentale din majoritatea gospodăriilor agricole de stat au dobîndit însemnate succese în îndeplinirea sarcinilor contractuale ce le revin. Aceste succese se datoresc fără îndoială și faptului că ele au primit în permanență un prețios sprijin din partea conducerii unităților respective.

Nu tot astfel putem vorbi și despre brigada experimentală de la gospodăria de stat Beșenova Nouă, regiunea Timișoara. Realizările dobîndite, nu sint pe măsura posibilităților mecanicilor din brigadă. De curînd am stat de vorbă cu mecanicul Iosif Scheffer din această brigadă. In ceea ce privește „sprijinul" de care s-a bucurat brigada lor, din partea conducerii gospodăriei, iată pe scurt ce mi-a spus tov. Scheffer.

„Mult ne-am bucurat noi cei cinci mecanizatori, cînd ne-am constituit în brigadă experimentală. Imbrățișind noul în producție și animați de dorința de a obține rezultate cît mai bune în muncă, ne-am organizat temeinic lucrul și am trecut la îndeplinirea sarcinilor pe care ni le luasem prin contract.

Am început cu semănatul porumbului. Mare însă ne-a fost mirarea, cînd conducerea gospodăriei, în loc să ne lase să terminăm semănatul, ne-a obligat să executăm diferite transporturi de oameni, materiale, porci etc. Nu e de mirare că neacordîndu-ni-se măcar un pic de răgaz, și nici tovarășii din cadrul atelierului mecanic neluind măsuri pentru stocarea mașinilor, acestea stau și acum așa cum le-am lăsat din primăvară după terminarea lucrului, adică nereparate.

Cît privește prășitul, noi am executat cu cinste sarcina ce ne revenea; ba am prășit și 100 ha de porumb peste cele 200 ale brigăzii.

In campania de vară, am recoltat 156 ha cu griu și 44 ha de ovăz, în afară de suprafețele repartizate brigăzii. Apoi, doi dintre noi, cu două combine am treierat din căpițe, iar trei tractoare au fost transformate în rutiere care au fost repartizate din nou să execute transporturi.

Hărțuiți în felul acesta, drept să spun, uneori nici nu știam bine unde ne este terenul de lucru. Așa s-a întîmplat dealtfel și acum, în preajma însămînțărilor de toamnă după ce am arat mai bine de 250 ha, conducerea ne-a luat o parte din teren (peste 50 ha) și ne-a repartizat alte tarlale pe care bineînțeles trebuie să le arăm de aci înainte. Pe aceste tarlale însă, neexecutîndu-se arături la vremea potrivită, din cauza secetei, terenul s-a uscat foarte mult. Iar acum, la arat, scoatem bolovani mari cît roata plugului. Pentru a-i sfărîma, folosim discuitoarele, trase chiar de cîte două tractoare. Dar și așa am fi fost mulțumiți să fim lăsați a ne vedea de lucru. Cînd mai aveam de arat încă 105 ha, șeful secției ne-a obligat să lucrăm la scos sfeclă (bineînțeles tot pe alte terenuri decît pe cele ale brigăzii), ori să facem diferite alte transporturi.

De multe ori se întîmplă să rămînem fără benzină sau ulei, deoarece rutierul nostru este trimis la alte treburi decît cele necesare brigăzii.

Față de toate acestea socot că au dreptate tovarășii din gospodăria noastră care spun că nu sîntem brigadă experimentală, ci „brigadă de corvoadă".

Cele relatate de tov. Scheffer, trebuie să dea de gîndit în mod serios conducerii gospodăriei în ceea ce privește respectarea clauzelor contractuale. Noi nădăjduim că măcar de acum înainte conducerea gospodăriei de stat Beșenova Nouă va înțelege rostul brigăzilor experimentale și va da un sprijin temeinic brigăzii speciale din unitatea sa.

I. LEȘEANU

O consfătuire rodnică

Sala cea mare a Casei Universitarilor din Cluj a avut zilele trecute un public deosebit de acela care o frecventează de obicei. Președinții gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție din cele 16 raioane ale regiunii Cluj s-au întîlnit aici spre a se sfătui asupra celor mai potrivite metode menite să ducă la întărirea unităților agricole socialiste și, prin aceasta, la crearea de noi unități. Participanții la consfătuire au constatat cu bucurie că și în regiunea lor sectorul cooperatist s-a dezvoltat neîncetat în cei opt ani care au trecut de la înființarea primelor gospodării colective.

In cele 181 de gospodării colective, 7 cooperative agricole de producție și 542 de întovărășiri lucrează 36.924 de familii. Ele muncesc laolaltă aproape 80.000 de hectare de teren.

Consfătuirea a fost deosebit de rodnică. Invățăminte prețioase s-au desprins din lucrările ei. Bilanțul muncii harnicilor colectiviști a fost încă o dovadă convingătoare a superiorității agriculturii socialiste asupra celei practicate în gospodăriile individuale.

Cu începere din acest număr publicăm un ciclu de trei articole despre învățămintele consfătuirii și rezultatele obținute de gospodăriile colective din regiunea Cluj.

DE PE FIECARE HECTAR PRODUCȚII ȘI VENITURI MAI MARI

Punînd față în față producția medie obținută la hectar de gospodăriile colective și sectorul individual reiese superioritatea evidentă a celor dintîi. Să dăm cuvîntul cifrelor. In 1955, [1].441 kg. de griu la hectar obțin în medie gospodăriile colective, în timp ce în sectorul individual se obțin numai 1017 kg la ha. un an mai tîrziu — 1.147 kg. la ha. recoltează primele doar 943 — individualii. Această diferență de producție nu te lasă să nu te gîndești la ce spor de recoltă se va obține numai în regiunea Cluj atunci cînd va fi în întregime colectivizată. Marea majoritate a gospodăriilor colective a obținut an de an producții mari și constante. In ultimii patru ani gospodăria colectivă din Baida, de exemplu, a recoltat în medie la hectar între 1.800—2.100 kg. de griu, 3.500—4.500 kg. de porumb, 25.000—30.000 kg. de sfeclă de zahăr. In cultura irigată, recolta de porumb la hectar obținută de colectiviștii din Cuci este de un vagon.

Demnă de laudă este străduința multor gospodării colective de a se dezvolta multilateral, de a da terenului folosința cea mai potrivită, folosința care aduce venituri mari. Impărtășind experiența gospodăriilor pe care le conduc, mai mulți președinți au criticat aspru, dar tovărășește, acele unități care își limitează activitatea la cultivarea cîtorva plante, îndeosebi cereale, neglijind celelalte surse aducătoare de venituri.

Gospodăriile colective din raioanele Luduș și Sărmaș au extins cultura sfeclei de zahăr, cele din preajma orașelor și cele care au condiții bune de irigat au dat extindere legumiculturii.

Mult s-a zbătut tovarășul Somodi Nicolae, președintele gospodăriei din Cuci, pînă să convingă pe colectiviști să cultive legume și zarzavaturi. După ce l-a convins, în 1953, gospodăria a înființat o grădină irigată pe suprafața de 9 hectare. Incă din primul an veniturile au întrecut pînă și așteptările președintelui. Ele au crescut neîncetat. Anul acesta, de pildă, de pe o suprafață puțin mai mare de un hectar, gospodăria a recoltat 4 vagoane de castraveți care i-au adus un venit de 56.000 lei. Și alte gospodării din regiune au obținut ciștiguri mari din cultivarea zarzavaturilor. In afara de legumele cultivate în cîmp, unele gospodării colective cultivă și zarzavaturi în sere încălzite cu gaz metan. Sînt însă și gospodării ca cele din Apahida și Gilău care, deși-s în apropierea unei minunate piețe de desfacere — orașul Cluj — și au condiții de irigat, au redus suprafața cultivată cu legume, dînd terenului o folosință mai puțin rentabilă.

O altă ramură de producție căreia gospodăriile colective din regiune au început să-i acorde atenție este pomicultura și viticultura. Gospodăria colectivă din Jeica, care avea numai 2 ha. cu pomi în 1950, și-a mărit livada de 33 de ori, iar gospodaria din Grebeniș și-a mărit de 8 ori plantația de vie. Dezvoltarea viticulturii este încă la început. Faptul că 18 gospodării colective și-au creat în acest an pepiniere pentru producerea viței altoite arată însă că viticultura are un viitor frumos în gospodăriile colective din regiune.

Pepinierele gospodăriilor colective, în afară de faptul că le asigură material săditor, aduc și mari venituri. Infiinţînd pepinieră de viță, gospodăria colectivă din Ciumbrud economisește banii pe care-i cheltuia pentru cumpărarea de material săditor, iar din vînzarea surplusului obține anual 80—90 de mii lei.

Cele cîteva exemple demonstrează că gospodăriile colective din regiunea Cluj — în majoritatea lor — se străduiesc să obțină la fiecare hectar venituri mari atît prin mărirea producției la unitatea de suprafață cît și prin culturi bănoase, plantații de pomi și vii.

FOND DE BAZA MARE — VENITURI MARI

O altă problemă mult discutată la consfătuire a fost cea a fondului de bază. Cu competență, vorbitorii au analizat creșterea fondului de bază în gospodăriile lor, reliefind interdependența ce există între avuția obștească și veniturile colectiviștilor.

Față de anul 1951, fondul de bază al gospodăriilor colective aproape că s-a dublat, crescînd de la 45.000 lei, cît revenea atunci la 100 de hectare, la 82.000 lei. Și în regiunea Cluj sînt gospodării colective al căror fond de bază trece de un milion. Fondul de bază al gospodăriei din Jeica, de pildă, a crescut de la 274.000 la 1.673.000 lei, iar al celei din Luncani de la 32.000 la 851.000 (de 26 de ori).

Nu toate gospodăriile colective au înțeles însă să acorde importanța cuvenită creșterii fondului de bază. Gospodăriile colective din Rominaș și Horoatul Crasnei, raionul Zalău, s-au înființat în același an și au condiții asemănătoare. La înființare prima avea un fond de bază în valoare de 45.684 de lei. Fondul de bază al celeilalte era de cîteva ori mai mare. Pînă în 1956 fondul de bază al gospodăriei colective din Rominaș a crescut de 7 ori, iar al celei din Horoatul Crasnei abia s-a dublat. In timp ce în gospodăria din Rominaș revin 168.000 lei la suta de hectare, în cealaltă gospodărie — la aceeași suprafață — revine o sumă de două ori mai mică.

Consecințele acestei situații se văd cît se poate de convingător în veniturile obținute de membrii celor două gospodării. La Rominaș, valoarea zilei-muncă s-a ridicat anul trecut la 30 de lei, iar la Horoatu Crasnei — numai la 19 lei. Și celelalte gospodării colective care s-au preocupat de creșterea fondului de bază au împărțit venituri mari la ziua-muncă. Aceasta îi va determina pe toți participanții la consfătuire ca, paralel cu lupta pentru sporirea producției, să lupte neobosiți și pentru creșterea avuției obștești a unităților pe care le conduc.

O. FENEȘAN

1 octombrie 1949 — 1 octombrie 1957

ANIVERSAREA CHINEI POPULARE

Cu opt ani în urmă — la 1 octombrie 1949 — a fost proclamată Republica Populară Chineză, rod al luptei poporului chinez, care sub conducerea Partidului Comunist a scuturat jugul feudal şi a înlăturat exploatarea colonialistă, croindu-şi drum spre o viaţă nouă.

A apus pentru totdeauna vremea cînd China era — aşa cum spune poporul chinez — „un talger de nisip" pe care imperialiştii îl jefuiau grăunte cu grăunte. Ziua aceea a anului 1949 cînd în lume a apărut o nouă putere — China democrat-populară, independentă şi suverană — a devenit sărbătoare naţională a celor 600.000.000 de locuitori ai acestei ţări, o dată memorabilă pentru toţi cei ce năzuiesc spre pace, libertate şi progres.

Victoria revoluţiei populare în China — eveniment de însemnătate istorică — şi constituirea statului democrat-popular chinez, a dat un nou avînt luptei de eliberare naţională a popoarelor coloniale şi a influenţat întregul mers al istoriei epocii noastre.

Mărețe sînt succesele pe care puterea populară le-a obţinut în aceşti 8 ani în R. P. Chineză. Sub conducerea Partidului Comunist Chinez şi cu sprijinul dezinteresat al Uniunii Sovietice, uriaşe mase de oameni ai muncii au pornit lupta pentru o viaţă nouă, socialistă. Primul plan cincinal (1953—1957) înregistrează mari realizări pe tărîmul industrializării socialiste. Pînă la sfîrşitul anului acesta, statul chinez îşi va putea asigura prin propriile sale forţe circa 60 la sută din nevoile construcţiei economice în ceea ce priveşte maşinile şi utilajul. Cel de al doilea plan cincinal prevede pentru anul 1962 o producţie globală a industriei care va depăşi de două ori nivelul anului 1957. Toate aceste date arată că politica de industrializare socialistă prin dezvoltarea cu precădere a industriei grele îşi dovedeşte pe deplin justeţea.

O victorie uriaşă a fost obţinută în decurs de



Wang Mei-fen, o renumită tractoristă din R. P. Chineză

numai cîţiva ani în opera de transformare socialistă a agriculturii. Aplicînd în mod consecvent la condiţiile Chinei învăţătura marxist-leninistă despre transformarea socialistă a agriculturii ca trăsătură fundamentală obligatorie în trecerea de la capitalism la socialism, Partidul Comunist Chinez a stabilit încă imediat după eliberarea ţării că unicul drum de lichidare a mizeriei în care a fost ţinută ţărănimea în trecut şi de făurire a unui trai fericit şi luminos este drumul colectivizării agriculturii.

In China veche, 500.000.000 de ţărani lipsiţi de pămînt, unelte şi vite de muncă erau exploataţi crunt de moşieri şi capitalişti. Ţăranii obişnuiau să spună: „Cîte trei ani nu mergem la tîrg, cîte zece ani nu vedem oraşul" zicătoare care caracterizează mizeria ţăranului chinez de odinioară. Ei plăteau moşierilor o arendă de 50—80 la sută din recolta de cereale pe an, fiind nevoiţi în afară de aceasta să plătească guvernului reacţionar gomindanist pînă la 100 diferite feluri de impozite şi dări.

După reforma agrară înfăptuită de puterea populară între 1949 şi 1952, cînd ţărănimea a primit 47.000.000 ha confiscate de la moşieri, situaţia economică a maselor largi ţărăneşti s-a îmbunătăţit. Masele largi ale ţărănimii muncitoare au răspuns activ la chemarea partidului şi şi-au exprimat dorinţa de a păşi pe calea cooperativizării.

Politica Partidului Comunist Chinez la sate a dat rezultate uimitoare. Intr-un termen extrem de scurt s-a terminat în linii mari cooperativizarea întregii agriculturi a ţării. Datele prezentate la cel de al VIII-lea Congres al P.C.C. arătau că la sfîrşitul lunii iunie 1956 existau unite în cooperative agricole de producţie 110.000.000 de gospodării ţărăneşti adică 91,7 la sută din numărul lor total. Pînă la sfîrşitul lunii noiembrie 1956, numărul cooperativelor de tip superior (care se aseamănă în esenţă cu gospodăriile colective din ţara noastră) era de 498.000, în care erau cuprinse peste 100.000.000 de gospodării ţărăneşti.

Statul popular chinez alocă an de an sume tot mai importante pentru îndiguiri, irigaţii şi alte lucrări destinate dezvoltării agriculturii. In ceea ce priveşte sporirea producţiei, primul plan cincinal al R. P. Chineze prevedea sarcini importante în legătură cu creşterea producţiei agricole globale la principalele culturi. In 1957, faţă de 1952, volumul global al producţiei agricole va fi cu 23,3 la sută mai mare, iar pentru 1962 s-a prevăzut o sporire cu încă 35 la sută faţă de nivelul stabilit pentru 1957. Paralel cu avîntul cooperativizării şi cu dezvoltarea neîncetată a producţiei agricole se îmbunătăţeşte şi nivelul de trai al ţărănimii chineze. In 1956 puterea de cumpărare a populaţiei săteşti a sporit cu 78 la sută faţă de 1953, iar în cursul cincinalului puterea de cumpărare a ţăranilor se va mări de două ori.

Insufleţit de succesele repurtate în toate domeniile, poporul chinez priveşte departe înainte, trasează în planurile sale perspective şi mai mărețe de dezvoltare a patriei sale. Prietenia şi colaborarea de nezdruncinat dintre popoarele chinez, sovietic şi celelalte popoare frăţeşti contribuie în mare măsură la influenţarea pozitivă a evenimentelor internaţionale, la consolidarea lagărului păcii.

Poporul romîn este legat printr-o puternică prietenie cu marele popor chinez. El urmăreşte cu adîncă bucurie măreţele victorii pe care poporul chinez le obţine în toate domeniile de activitate, în consolidarea statului democrat-popular, în lupta pentru întărirea păcii în întreaga lume.

In ziua celei de a 8-a aniversări a proclamării R.P. Chineze, oamenii muncii de pe ogoarele patriei noastre transmit poporului chinez un salut fierbinte şi îi urează din inimă succese tot mai strălucite pe drumul construirii unei vieţi luminoase, fericite.

S. L.

„AJUTOR"

Fruntaşul marocan Khattabi a declarat că actualele tratative franco-marocane de la Paris provoacă îngrijorare poporului marocan deoarece acesta îşi dă seama că guvernul francez încearcă să profite de greutăţile economice ale Marocului, pentru a impune acestei ţări un regim colonial înrobitor în schimbul unui împrumut.

(Ziarele)



— Nu poţi să-l duci singur! Dar dacă-mi dai voie să... te ajut.

Desen de N. CLAUDIU

NOTA

„ACTE OFICIALE"

Cu zeci de ani în urmă, prin locurile acelea se întindea, stăpînitoare, jungla. Copaci înalţi, ale căror coroane se uneau alcătuind o boltă ce nu lasă să pătrundă nici o rază de soare, liane groase cît braţul, mustind de sevă, încolăcite într-un păienjeniş de nepătruns, fiare sălbatice setoase de sînge şi roiuri de ţînţari nemiloşi. La marginea junglei de nepătruns, omul se oprea temător. Dincolo de frunzişul des, moartea pîndea necruţătoare pe îndrăzneţul ce s-ar fi încumetat să pătrundă în împărăţia ei.

Şi totuşi, s-au găsit oameni care să înfrunte jungla. Nu-i mîna nici dorul de aventură, nici pasiunea de a vîna fiare sălbatice. Motivul se chema simplu: foamea. Nu aveau ţăranii aceştia săraci nici măcar un petec cît de mic de pămînt pe care să-l semene şi din rodul căruia să se hrănească ei şi familiile lor. Şi atunci, decît să piară de foame, s-au hotărît să înfrunte primejdia. Inarmaţi numai cu machete (un fel de topoarişti), au pornit munca de defrişare a pădurii virgine. Mulţi au pierit atunci. Unii s-au înecat în mlaştinile înşelătoare, pe alţii i-au măcinat frigurile, nenumăraţi au servit drept hrană fiarelor. In condiţii pe care mintea omenească cu greu le poate concepe, ei au smuls junglei perfide terenurile bune de agricultură, le-au semănat, le-au îngrijit, şi-au durat case. Astfel, pe harta statului Parana din Brazilia au apărut numele unor noi aşezări — Goyo — Ere, Cantu, Cascabe şi altele, a căror populaţie se ridică astăzi la 40.000 de suflete.

★

In vecinătatea satelor şi orăşelelor amintite mai sus se întind pe suprafeţe de zeci de mii de hectare cîteva haciendas (moşii) aparţinînd unor mari latifundiari brazilieni. Nepotolita lor sete de pămînt, de înavuţire grabnică şi fără muncă, i-a îndemnat la un act din cele mai mîrşave. In complicitate cu autorităţile locale, ei şi-au ticluit acte de „proprietate" asupra pămînturilor defrişate de ţărani şi le-au revendicat. Ştiau bine că cei care au înfruntat moartea la fiecare pas nu au avut grijă să-şi facă acte „oficiale" de stăpînire a pămîntului udat cu sîngele lor. Siguri de reuşită, proprietarii de haciendas au cerut autorităţilor evacuarea ţăranilor de pe pămînturile şi din casele lor. Zadarnice au fost protestele şi rugăminţile coloniştilor. Detaşamente de poliţişti înarmaţi cu carabine şi mitraliere au şi început să alunge familiile de ţărani de pe pămînturile pe care le lucrau şi să le dea foc la case.

Mai nemiloşi decît fiarele sălbatice ale junglei care ucid pentru a se hrăni, moşierii brazilieni ucid la adăpostul „actelor oficiale".

DIN ŢĂRILE DE DEMOCRAŢIE POPULARĂ

Noi cooperative agricole în R. Cehoslovacă

In Cehoslovacia sporeşte necontenit numărul cooperativelor agricole unice. In prima jumătate a lunii septembrie au luat fiinţă 538 de noi cooperative, totalizînd 115.000 hectare de teren agricol. In prezent există în R. Cehoslovacă peste 10.000 de cooperative agricole unice.

Succesele cooperativizării agriculturii în R. P. Ungară

Luînd cuvîntul zilele acestea la o adunare care a avut loc cu prilejul începerii anului şcolar, la şcoala de pregătire a cadrelor conducătoare pentru agricultură din Jambok (regiunea Pest), Antal Marcis, şeful secţiei pentru cooperativele de producţie din Ministerul Agriculturii al R. P. Ungare, a anunţat că în mişcarea de cooperativizare a început o etapă de nou avînt.

După reprimarea rebeliunii contrarevoluţionare, a spus el, au fost refăcute aproximativ 1.200 cooperative de producţie, care fuseseră dizolvate. In prezent există în ţară 3.507 de cooperative de producţie şi grupuri cooperatiste de producţie, din care fac parte 134.000 de familii ţărăneşti.

Dezvoltarea creşterii animalelor în R. P. Mongolă

In R. P. Mongolă există în prezent 680 de cooperative pentru creşterea animalelor. Dintre acestea 120 au fost înfiinţate în primele 8 luni ale anului în curs. Aceste cooperative cuprind peste 53.000 de gospodării de păstori, care deţin 6 milioane de vite, adică 24 la sută din totalul gospodăriilor de crescători de animale şi un sfert din totalul animalelor din întreaga ţară.

Pentru a ajuta cooperativele, statul a mecanizat 10 staţiuni pentru cositul ierburilor de nutreţ. Aceste staţiuni îi ajută pe membrii cooperativelor şi la cultivarea pămîntului.

Numărul animalelor a crescut simţitor în ultimii patru ani. In prezent fiecărui cooperator îi revin 60 de animale, faţă de 30 cîte îi revin unui păstor individual.

De vorbă cu tov. Vasile Ruscior, directorul O. C. L. Aprozar din regiunea Suceava

Aprovizionarea populaţiei — sarcină de frunte a gospodăriilor de stat

Rolul gospodăriilor agricole de stat în aprovizionarea oamenilor muncii de la oraşe şi din centrele populate cu legume şi zarzavaturi capătă din an în an o importanţă tot mai mare. O mare parte din aceste produse sînt desfăcute pe piaţă prin unităţile Aprozar. De aceea, ne-am adresat tov. Vasile Ruscior, directorul O.C.L. Aprozar, regiunea Suceava, pentru a afla unele aspecte de care gospodăriile de stat trebuie să ţină seama pentru o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la oraşe.

— In ce măsură contribuie gospodăriile agricole de stat din regiunea Suceava la îndeplinirea planului dvs. de desfacere pe pieţe a legumelor şi zarzavaturilor?

— Din volumul total de diferite legume, planificat a fi desfăcut pe pieţele regiunii Suceava de către organizaţia noastră Aprozar, gospodăriilor agricole de stat din această regiune le revine ca sarcină să furnizeze 30 la sută din cantitatea de roşii, 21 la sută din cea de ceapă, 29 la sută din varză şi 41 la sută la alte legume.

— Cum caracterizaţi dvs. activitatea de producere a legumelor şi zarzavaturilor în gospodăriile agricole de stat cu care colaboraţi?

— Cantitativ gospodăriile de stat din regiunea Suceava s-au achitat cu cinste de sarcinile ce le reveneau şi chiar au depăşit aceste sarcini. Aceasta însă nu este suficient pentru a satisface nevoile pieţei. Oamenii muncii de la oraşe au nevoie nu numai de cantităţi mari de legume şi zarzavaturi, ci şi de sortimente variate şi de bună calitate. Or, cele mai multe unităţi de stat cu care colaborăm comit, după părerea mea, greşeala că urmăresc numai realizarea şi depăşirea cantitativă a planului lor de livrare de legume şi zarzavaturi, neglijînd latura tot aşa de importantă a îndeplinirii planului valoric. De aici rezultă slaba atenţie ce se acordă sortării produselor livrate de gospodării. In afară de faptul că, prin prezentarea unor mărfuri de o calitate amestecată, aspectul comercial lasă mult de dorit, — neatrăgînd cumpărătorii — gospodăriile se lipsesc, fără să-şi dea seama, de importante beneficii, căci aşa cum este şi firesc, unităţile Aprozar apreciază mai slab o marfă amestecată decît una sortată. In această privinţă putem da şi exemple: de pildă, în ziua de 12 septembrie a.c., gospodăria de stat Zvoriştea a livrat organizaţiilor noastre din Botoşani o cantitate de 1.600 kg roşii nesortate, care din această cauză au fost recepţionate ca fiind de calitatea a II-a. In acest fel, roşiile au fost evaluate la suma de 480 lei. In realitate însă, cele 1.600 kg roşii erau un amestec de 50 la sută roşii de calitatea I-a şi 50 la sută de calitatea a II-a. Dacă gospodăria şi-ar fi dat osteneala să facă recoltarea pe calităţi, alta ar fi fost preţuirea roşiilor livrate şi anume: 800 kg calitatea I 400 de lei şi 800 de kg calitatea a II-a — 240 lei. In total 640 de lei şi, prin urmare, un adaus de 160 lei. Acesta nu este decît un exemplu, care raportat la importantele cantităţi de legume livrate într-un an de toate gospodăriile, ne permite să întrevedem ce sume mari pierd unităţile prin nesortarea mărfurilor pe care ni le livrează.

— In privinţa amplasării grădinilor şi a diferitelor culturi legumicole în gospodăriile de stat ne puteţi spune ceva?

— In sectorul Gostat există o serie de posibilităţi, încă nefolosite, de a mări considerabil cantitatea şi calitatea legumelor şi zarzavaturilor. Astfel, în unele gospodării de stat, mai apropiate de centrele de desfacere, grădinile de zarzavat pot să fie mărite. De asemenea, o problemă importantă este specializarea grădinilor gospodăriilor de stat în funcţie de condiţiile locale şi în special de depărtarea la care se găsesc de centrele de desfacere. Aşa de pildă gospodăriile de stat „Progresul"-Dorohoi şi Zvoriştea au condiţii favorabile pentru extinderea grădinilor de zarzavaturi. După aprecierile noastre, la gospodăria „Progresul", grădina poate creşte de două ori, iar la Zvoriştea de 4 ori. In plus, la aceasta din urmă, terenul aflîndu-se pe malul Siretului şi fiind înclinat ar permite o bună amenajare pentru o irigaţie prin căderea liberă.

In ceea ce priveşte specializarea grădinilor, gospodăria de stat Vlăsineşti, avînd condiţii climatice favorabile, ar putea să producă în mare măsură trufandale, iar gospodăriile Albeşti şi Zvoriştea (secţia Siret) care au grădinile distanţate la peste 40 km faţă de centrele de desfacere, să cultive legume mai puţin perisabile, care pot suporta transportul pe asemenea distanţe.

In sfîrşit, trebuie să mai atragem atenţia asupra necesităţii de a se îmbunătăţi soiul unor culturi legumicole din gospodăriile de stat din regiunea Suceava. Bunăoară, roşii mari, frumoase, a produs în anul acesta numai gospodăria de stat Vlăsineşti, celelalte provenite de la gospodăriile Zvoriştea, Albeşti, Zăiceşti şi Iţcani fiind foarte mici.

Ţinîndu-se seama de aceste observaţii, acum cînd se întocmesc planurile de producţie pe anul 1958, gospodăriile de stat din regiunea Suceava pot să-şi mărească simţitor contribuţia la aprovizionarea din ce în ce mai bună a oamenilor muncii.

S. RIMNICELU

In raionul Pucioasa se poate mări producţia de lapte, carne şi lînă

(Urmare din pag. 1)

raja existente, constatăm următoarele: bunăoară dacă producţia medie de masă verde a celor peste 8.500 ha goluri alpine ar spori numai cu 2.000 kg la ha faţă de cît este în prezent, ar putea fi furajate timp de 4 luni încă 28.470 capete oi de la care s-ar putea obţine în această perioadă peste 170.000 kg brînză telemea. In felul acesta membrii întovărăşiţi şi ţăranii individuali ar avea de cîştigat (contractînd întreaga producţie cu statul) peste 1.700.000 lei, obţinînd în plus şi 308.000 kg porumb boabe la preţul oficial.

Dacă am raporta calculul făcut şi la posibilităţile însemnate de sporire a productivităţii izlazurilor comunale, a loturilor zootehnice, precum şi a celorlalte rezerve furajere (cărora în anul viitor li se vor aplica peste 90 tone de îngrăşăminte chimice azotoase), membrii întovărăşiţi şi ţăranii muncitori din comunele noastre ar putea creşte în afară de un însemnat număr de vaci cu lapte, un număr dublu de oi de la care s-ar putea obţine an de an cantităţi însemnate de brînză, lînă şi produşi.

CE FACE STAŢIUNEA EXPERIMENTALĂ ZOOTEHNICĂ FIENI?

Un alt factor ce influenţează direct productivitatea animalelor este rasa. Dacă analizăm în prezent numărul de ovine proprietate obştească a membrilor celor 9 întovărăşiri agrozootehnice existente, constatăm că el este mic şi format în mare parte din oi locale, slab productive. Cu mult mai mari însă ar fi fost produsele obţinute de la oile proprietatea întovărăşirilor agricole zootehnice dacă acestea ar fi avut un temeinic sprijin tehnico-material din partea staţiunii experimentale zootehnice din comuna Fieni. Trebuie arătat că la această staţiune se fac de mai mulţi ani cercetări asupra unui nucleu de oi de rasă Karnabat. Deşi creşterea acestei oi nu corespunde cerinţelor hărţii zootehnice, totuşi conducerea I.C.Z. Bucureşti n-a întreprins pînă în prezent nimic pentru a aduce la această staţiune un nucleu de oi de rasă ţigaie (varietate de munte) potrivit condiţiilor climatice locale. Din această cauză întovărăşiţii din comuna Pietroşiţa precum şi din celelalte comune ale raionului trebuie să meargă tocmai în regiunea Bucureşti la staţiunea zootehnică Slobozia, pentru a-şi procura oi de rasă ţigaie.

In ceea ce priveşte asigurarea adăposturilor pentru iarnă, majoritatea întovărăşirilor din raionul nostru şi-au construit saivane ieftine şi corespunzătoare. In această privinţă trebuie arătată experienţa pozitivă dobîndită la construirea saivanelor de întovărăşirile din comunele Rîul Alb şi Bărbuleţ, care au primit şi primesc sprijinul efectiv al sfaturilor populare comunale. Bunăoară în comuna Rîul Alb, membrii întovărăşirii zootehnice au fost ajutaţi prin muncă contributivă să-şi construiască un saivan trainic care i-a costat doar 3.700 lei din care 2.500 lei costul manoperei.

Nu putem trece însă cu vederea şi unele fapte negative întîlnite în comunele Pietroşiţa şi Moroeni. Aici, din lipsa de interes a comitetelor de conducere precum şi a sfaturilor populare comunale, saivanele pentru oi nu sînt încă amenajate complet.

MAI MULT SPRIJIN DIN PARTEA ORGANELOR AGRICOLE REGIONALE

Dat fiind caracterul zootehnic al raionului nostru numărul de cadre de specialitate care trebuie să îndrumeze pe întovărăşiţii de azi, colectiviştii de mîine, cum să aplice metodele înaintate în vederea obţinerii unor cîştiguri cît mai mari, este încă necorespunzător. Cum va putea inginerul zootehnic Nic. Costescu să fie în aceeaşi săptămînă la 9 întovărăşiri pentru a face controlul producţiei de lapte, atîta timp cît el este singurul inginer zootehnist din raion? La această întrebare ar trebui să răspundă organele agricole regionale care în ultima vreme au neglijat în mare măsură acest raion. Oare cele 9 întovărăşiri agrozootehnice existente precum şi cele 12 nuclee de întovărăşiri pe cale de înfiinţare pot să se dezvolte fără sprijinul organelor agricole regionale?

In perioada de faţă ne preocupă în mare măsură munca de convingere a membrilor întovărăşiţi pentru mărirea fondului de bază. De asemenea, o atenţie deosebită dăm asigurării furajelor necesare pentru animalele proprietate obştească precum şi amenajării saivanelor pentru iarnă.

Avînd sprijinul corespunzător din partea organelor agricole şi de stat, prin folosirea raţională a tuturor posibilităţilor locale, unităţile agricole cooperatiste vor putea obţine frumoase rezultate în sporirea numărului şi productivităţii animalelor.

Ing. I. NECULA
şeful secţiei agricole raionale Pucioasa Ploeşti

Buletin Meteorologic pentru zilele de 2, 3 şi 4 octombrie

Vremea se va răci treptat exceptînd partea de sud-est a ţării unde se va menţine la început relativ călduroasă. Cer schimbător cu ploi parţiale. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere, minimele vor oscila noaptea între 0—6 grade în Ardeal şi între 5—10 grade în restul ţării. Maximele vor fi cuprinse între 12—24 grade. La sfîrşitul intervalului brumă şi îngheţ slab în Ardeal.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".